

Millie de Miljoenpoot en de Slak van haar Dromen

Er was eens, diep in het Grasbos, een miljoenpoot genaamd Millie. Ze had natuurlijk niet echt een miljoen pootjes, maar ongeveer 240. Ze verloor wel eens een pootje zonder het te merken. Maar hoeveel pootjes ze ook had, ze gebruikte ze allemaal tegelijk. Waardoor ze op een wandelende borstel leek.

Op een zonnige ochtend was Millie haar pootjes aan het poetsen was met een tandenborstel (want hoe anders moet je honderden voetjes schoonhouden?) En opeens ziet ze iets schitterends glinsteren tussen de bladeren.

Het was haar vriend Sam de Slak.

Sam gleed langzaam over een paddenstoel, met een glimlach alsof hij net in een bak vol sla was gevallen. Zijn huisje glansde in het zonlicht en had zelfs een klein schoorsteentje waar hij af en toe een belletje uit blies.

Boem, boem, boem,
boem... Millie's hart
sloeg een paar keer
over.

"Wat een glans! Wat
kan Sam goed glijden!
Wat een...
slakkigheid!" zuchtte
Millie. "Ik ben verliefd!"
Ze besloten te trouwen
en als echtpaar door
het leven te gaan.

Maar er was wel één probleem: Sam was verschrikkelijk langzaam. Hij deed drie uur over een grasspriet. Millie, met haar honderden poten, was in vijf seconden aan de andere kant van het bos.

Millie probeerde indruk te maken. Ze danste de chachacha met haar pootjes. Ze maakte een hartje in het gras. Ze maakte een liedje met haar pootjes als trommel. Sam zei steeds beleefd:

"Eh... leuk liedje, Millie. Ik ben nu bij pootje 12 aangekomen met kijken."

Millie besloot het anders aan te pakken.

Ze bouwde een slakkenmobiel: een soort racewagen op slakkensnelheid. Ze versierde het met sla-stickers en een zonneschermpje. “Voor jou,” zei ze, “dan kunnen we samen op avontuur!”

Sam kroop erin, blij als een slak in een regenbui. En zo gingen ze op pad: Millie liep langzaam, Sam rolde in stijl. Ze gingen naar het madeliefjesmeer, het kruimelkamp en zelfs het beruchte Spinnenwebpark (Sam durfde niet, maar Millie hield zijn voelspriet vast). Aan het eind van de dag zei Sam: “Je weet dat ik erg langzaam ben, Millie.”

En Millie zei: “Dat geeft niet. Ik heb honderden pootjes, maar voor jou zet ik ze op standje slak.” Ze gaven elkaar een plakkerige slakzoen en werden het schattigste duo in heel Grasbos.

Een paar van de kindjes van Sam keken naar het verliefde stel. En vanaf die dag was het motto:

“Of je nou snel of langzaam bent, wanneer je je best doet, dan kom je altijd tegelijk op je bestemming”.